

**Нематериалното културно наследство на България:
политики, практики, носители**

Валентина Ганева-Райчева

(Резюме)

В статията се разискват някои проблеми на нематериалното културно наследство на България, стоящи пред различен тип институции: оторизирани да провеждат националната политика, да изучават и съхраняват наследството, да популяризират културните традиции и техните носители. Нематериалното културно наследство се разглежда в контекста на връзката му с концепта за фолклор в България и политиките, свързани с опазването на традиционните ценности. Критичният поглед към съвременната национална културна политика се фокусира върху нерешени въпроси на програмата „Живи човешки съкровища – България” и проблемите, породени от прилагането ѝ. Откроява се мястото на Института за етнология и фолклористика с Етнографски музей при БАН в научното осигуряване на дейностите по опазване на културното наследство. Разсъжденията се илюстрират чрез конкретен случай от Националната представителна листа на НКН – Л. Добревска, вписана като *живо човешко съкровище* на България в сферата „традиционно разказване” през 2010 г.

Валентина Ганева-Райчева
Институт за етнология и фолклористика
с Етнографски музей – БАН
ул. „Акад. Георги Бончев“, бл. 6
1113 София, БЪЛГАРИЯ
valrai@abv.bg